

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Rigsdalers-Sedlens Hændelser

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 16. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167182563552/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

lykkelige Numre og gik glad bort. Af det foregaaende vil man let kunne se, at Støben var hende lige saa ugunstig som Murnestjeren's Kone. Vuggerne bleve ikke indløste, og da det er en velkendt Sag, at Lotteri- og Spillehygen er næsten uløselig, saa kan man let slutte, at hun vil sørge for, at Manden behændig bliver bugeløs, i det mindste saa længe Koffeleeren vil holde.

Efter hende maade en Pige ind i Stuen med en Blyt under Armen. „Dr. Kollektor!“ sagde hun, „jeg skulde have en Seddel, som sædvanlig, men Penge har jeg ikke. De maa tage imod Pant, saa længe til Trækningen er forbi.“ — „Hvad har I da?“ spurgte Kollektoren. — „Se her to dejlige Damaskeservietter og en Marchetkjorte.“ — „Men mit Vorn! her naar jo Jeres Herstabs Nava paa, jeg kjender det; tror I, at jeg vil være Jer behjælpelig i at bestjale Jeres Hushånde?“ — „Beware os Gud!“ sagde Pigen. „jeg er alt for ærlig dertil, og De alt for brav en Mand til at være Svæler. Jeg hjælper jo ikke Tojet fra Herstabet, fordi jeg sætter det i Pant her i nogle saa Dage! Jeg laaner det jo kun! Naar Lotteriet er truffet, saa løser jeg det ind igjen, og i den korte Tid kan det ikke savnes.“ — „Men hvor vil I saa Penge fra til at løse det ind igjen? Det er jo ikke sagt, at I vinder?“ — „Jo, ser De, Dr. Kollektor, De véd nu selv, at jeg saa længe har spillet paa fire Tal, at det er umuligt andet, end at de nu maa komme ud; i det mindste maa det forste og sidste komme, og saa har jeg jo en Umbe. Al: jeg saar den, derpaa er jeg ganske vis, og naar det sker, saa er jo Sagen forbi, og De kan være vis paa en god Tuiot.“ — „Vel, min Pige! Naar saa er, saa kan jeg med god Samvittighed lade Jer saa en Seddel og tage mod Pantet for de fire Mark, thi mere er det sandelig ikke heller værd, naar Renterne komme til, men huft paa at løse det Dagen efter Voitens Ankomst, ellers — forhoer I mig?“ — „Det skal ingen Nød have,“ svarede Pigen: „at jeg vinder, det er jeg vis paa, men kan endog saa alting skulde gaa, saa kan en rask Pige, som jeg, i det menneskefærdige

Kjøbenhavn aldrig være forlegen for at saa en Nigskdaler's Penge, naar hun behøver dem.“ Nu var Lotterispelet færdig, og hun hopyede glad ud af Døren.

Det var Lørdag Morgen, altsaa en fordelagtig Dag for min ny Herre. Arbejdsmanden bragte ham den største Del af den Uges Fortjeneste, Krøblingen sin Almisse og Andel af fattiges Penge, og Studenten sin Klosterdaler. I disse sidste imaa Tutter havde min Herre af Erfarenhed lært, at der gemeinlig manglede sex Skilling, som Underkassieren behændig udpillede, og var hans Salarium for ligei mere end prompte Betaling; en Handlemaade, der meget fremmede overens med Villighed, især naar man betænker, at det aldrig kostede mere end sex Skilling, enten saa Studenten tog sin Daler fjorten Dage eller to Timer for den egentlige Termin.

Min ny Herre var netop det modsatte af, hvad Folk nu om Stunder plejer at være, det er at sige: han var sit Embede voksen. Han vidste, at det var hans Pligt at benytte sig af Folkets Veltroenhed, om han endog derved skulde gjøre den halve Verden ulykkelig, og denne Pligt udøvede han mestertig, men, vel at mærke, til sin egen Fordel. Snart indbildte han de spillende, at det aldrig kunde fejle, at han jo selv maatte trække de samme Numre ud af sin lille Masine, som der paa Trækningsdagen kom ud af den store. Snart drømte han usfejlbare Tal; og snart gjorde han Kalkulationer og Beregninger over de Tal, der i længt Tid ikke vare udfomne, hvilke altsaa upaatvibseligen maatte gjøre hans Runder lykkelige. Han havde ogsaa været saa heldig en og anden Gang herved at skaffe nogle enkelte Kennesetter en lidet ubetydelig Terne. Jeg siger: han havde været saa heldig; thi det var just ham, der drog Fordelen deraf. Spillehygen freg hos de vindende, saa at de snart forspillede deres hele Øvertist og meget mere, alt til Fordel for ham; og hans Kollektion kom i saadant et Ud-

Klosterdaler, Størrelse 4 Mark, det gavtes Studenterne ved Kommunitetet Klosteret som Spillepeng.